

Tommo in der

Mühlenen

ROCKERSKI STIL OZBILJNOG BIZNISMENA

Vlasnik međunarodne tvrtke za autorska prava IDM Music govori o svom stilu, razlozima za povratak iz New Yorka i o tome zašto klasična odijela nose još samo Hrvati, Rusi i Kinezi

— RAZGOVARALA Zrinka Ferina **SNIMIO** Josip Regović —

Da ga ugledate na ulici, prije biste pomislili da je član nekog američkog rock benda, nego vlasnik ozbiljne tvrtke za autorska prava i nakladništvo koja osim sjedišta u Zagrebu svoje podružnice ima u Beogradu, Ljubljani, Rimu i New Yorku. Zbog tetovaža, ležernog, dječaćkog odjevnog stila, rockerske frizure i vitalnog stasa, nitko ne bi rekao da je ušao u peto desetljeće života. No Tomo Johannes in der Muhlen ozbiljan je biznismen, u braku sa svjetski renomiranom glazbenom menadžericom Miriam Westercappel i otac tinejdžerica Tarre i Maye. Cijela se obitelj nedavno iz stana u središtu Zagreba preselila u kuću okruženu zelenilom, što je velika promjena budući da su uvijek živjeli u samom centru grada neovisno u kojoj zemlji. Nekako istovremeno preselio je i svoju tvrtku IDM Music u poslovnu zgradu na Zavrtnici te se tako ponovno našao pod istim krovom sa svojim kolegama iz 80-ih: Tomom Ricovom s kojim je kao DJ vodio glazbene večeri Tom Tom Club u Kulušiću i Vladimirom Smolecom s kojim je bio vlasnik glazbenog studija SIM. Na selidbe je već naviknuo: "Mislim da smo se 14-15 puta selili, što

ured, što mi. Prvo smo se stalno selili među zemljama, a onda unutar Zagreba.

NACIONAL: U New Yorku, gdje ste živjeli 12 godina, također ste promijenili nekoliko adresa, među kojima, živjeli ste i u zloglasnoj četvrti Hell's Kitchen?

- Prvo smo živjeli u Sohou, zatim u Noliti, što je naziv za kvart 'Northen Little Italy', nakon toga smo otišli u Hell's Kitchen gdje smo bili dosta dugo. Tamo smo prvo unajmljivali stan, pa smo i ured preselili tamo, zatim smo kupili stan i tamo proveli četiri - pet godina. Kasnije smo se preselili u Dumbo, to je trenutačno možda najzanimljiviji dio New Yorka, kvart između Brooklynskog i Manhattanskog mosta na strani Brooklyna. Tamo smo također preselili ured, a nakon 11. rujna smo se vratili na Manhattan i živjeli smo u Tribeci još jedno godinu dana. Jedan od razloga povratka na Manhattan bila je činjenica da nakon 11. rujna nije funkcionirala infrastruktura, bilo je otežano odlaziti u škole i na posao. A bilo nam je važno da budemo bliže klincima dok su u školi, pogotovo nakon što nam se dogodilo da je 11. rujna Tarra bila u školi odmah pored WTC-a, a mi u Brooklynu, što nije bilo baš ugodno iskustvo.

NACIONAL: Je li napad 11. rujna bio i glavni razlog vašeg povratka u Hrvatsku?

- Mi smo i ranije počeli razmišljati o povratku u Hrvatsku jer čim dodu djeca, New York više nije tako praktičan, htjeli smo da odrastaju u sredini gdje mogu slobodno šetati ulicama, a

Prvu tetovažu sam stavio prije 20 godina. S tetovažama je uvijek isto - kad počneš, ne možeš se zaustaviti

STRAS ZA MOTORIMA Tomo Johannes in der Muhlen veliki je ljubitelj motora, nedavno je Harley Davidsona zamijenio Exileom s kojim je ovog ljeta obišao cijelu obalu Jadrana

FOTO MARKO GUZINA

fotograf ili pisac, a danas ti mediji omogućavaju da to sve budeš istovremeno.

NACIONAL: Jeste li poklonik Applea ili PC-ja?

- Od 14. godine sam na Appleu, prvi mi je bio Apple IIe. Nama je cijeli ured na Appleu, na Windows kompjutoru sam u cijelom životu sve skupa radio sat vremena.

NACIONAL: Je li to stvar estetike ili funkcionalnosti?

- To je prvenstveno stvar razmišljanja, Apple je prije imao problem da je jako puno toga bilo cool, a nije funkcioniralo, pa je to valjda bila i neka moja tvrdoglavost. Danas je to naprosto i superiorna mašina, a Apple je napravio i sistem uređaja koji su svi povezani i koji čine da stvari lagano funkcioniraju.

NACIONAL: Znači li to da ste već nabavili i iPad?

- Da, naravno. Iako generalno nisam toliko lud ni za iPhoneom koji imam tek mjesec dana ni za iPadom jer je to 20 posto Appleovih mogućnosti i vidi se da su to uređaji napravljeni za mase pa me s te strane uopće ne fasciniraju, dapače. Ali iPad najviše koristim kad putujem jer sad više ne moram nositi laptop, s njim mogu obaviti 90 posto toga što mi treba na putu. Njegova revolucija je prvenstveno u načinu čitanja interneta, magazina, knjiga. To je fantastično i to je prvi uređaj koji će zamijeniti ostale medije. Laptop je super, ali i dalje ću na plažu nositi novine a ne laptop. E sad, iPad nosim na plažu i na istoj toj plaži mogu preko iPada kupiti knjigu i čitati je. Ti uređaji mi omogućavaju da ne moram 24 sata biti u uredu, da mogu putovati, da mogu raditi posao na dva kontinenta.

NACIONAL: Već godinama gajite specifičan i upečatljiv imidž; kako je on nastao, primjerice, kad ste napravili prvu tetovažu?

- Nije to ništa pomno smišljano. Prvu tetovažu sam stavio prije 20 godina. S tetovažama je uvijek isto – čim počneš, ne možeš više stati. Oduvijek sam htio tetovaže, a počeo sam se tetovirati čim sam otišao u Ameriku. U ono doba u Hrvatskoj nije bilo dobrih tetovaža. U Americi je to u međuvremenu postao mainstream, danas je oko 30 posto Amerikanaca istetovirano, u šoubiznisu je 80 posto ljudi tetovirano - znači da u Americi ima oko 60 - 80 milijuna ljudi s tetovažama. A uvijek sam se bavio muzikom, rock&rollom i to je nekako normalan put.

NACIONAL: No iako ste ušli u ozbiljne poslove, teško vas se može vidjeti u odijelu i kravati?

- Pokušavao sam jedno vrijeme. Imam dosta sakoa i odijela, ali i kad ih nosim, ne nosim ih onako kako ih ljudi inače nose pa to ne izgleda ništa poslovnije. U međuvremenu su se svi moji klijenti navikli da izgledam tako kako izgledam.

NACIONAL: Znači ni za sastanak s, primjerice, predsjednikom Uprave HT-a ne mijenjate imidž?

- Ma kod nas je taj neki viši management vrlo opušten. K tome, vani se odijela nose još samo u bankarstvu i advokaturi gdje je to uniforma, ali onda to nije bilo kakvo odijelo. Imao sam jedan sastanak u New Yorku, radio sam nešto s bankom i došao sam u crnom odijelu i s crnom košuljom. A čovjek s kojim sam imao sastanak mi kasnije kaže – uh, bio bih sretan da se mogu oblačiti otkučeno kao ti. Tako da je i moj pokušaj korporativnog odijevanja propao.

→ teroristički napad na New York samo je dodatno požurio tu odluku. Dvije godine nakon 11. rujna smo došli na odmor u Hrvatsku i ostali. U međuvremenu se biznis razvio i tu, i u Sloveniji, Srbiji, i u Italiji, a u Americi biznis i dalje odlično funkcionira, tamo nam je uvijek glavnina posla. Tamo smo fokusirani na filmove i TV serije. U Americi smo mi poznati kao jedna dobra butik firma za muziku za filmove, a kako radimo puno za Tarantinove filmove, to nam je stvorilo određeni status. Ovdje smo jaki zato što imamo veliki katalog, radimo praktički cijelu Europu, ove godine smo radili europsku kampanju za Pumu, zatim svjetsku kampanju za Dolce&Gabbanu. Pokazali smo da se to može raditi i odavde, da to funkcionira, da nije važno gdje si. Nitko više ne pita iz koje si zemlje, nego kako radiš.

NACIONAL: Ponovno ste se našli na okupu s ljudima s kojima ste radili 80-ih i osnovali novu agenciju Tom Tom Music; što će ona raditi?

- IDM Music je firma koja se bavi autorskim pravima, odnosno publishingom. Tom Tom smo napravili zbog rupe u tržištu koju smo i mi osjetili kao IDM, ali i naši klijenti s kojima radimo. Kao prvo, potpuno je zanemaren online i digitalni svijet glazbe i kroz Tom Tom želimo napraviti što više digitalnih formata na internetu i mobitelu i stvoriti nove medije gdje bi se mogla plasirati nova muzika. Također, tražimo mlade bendove, dali smo im studio da mogu snimati, pokušavamo im riješiti dio prava i distribucije. Upregnuli smo cijeli naš sustav da te bendove plasiramo u reklame i na televizije, što njima nije dostupno.

NACIONAL: Je li vama u petom desetljeću života teško prilagoditi se interesima novih generacija odraslih na internetu?

- Ne, uopće. Nisam nimalo nostalgican, dapače. Moja originalna struka su kompjutori, ja sam matematičar i kompjutori su mi oduvijek bili dragi. Sa 16 godina sam radio animacije za Kviskoteku i uvijek sam ostao u kompjutorima. A kako je muzika zapravo matematika, sve čime se bavim zapravo ima smisla. K tome, danas više nema strogih podjela zanimanja, prije si bio muzičar, slikar,

Vani se odijela nose još samo u bankarstvu i advokaturi, gdje je to uniforma

Ja već dosta dugo imam isti stil. To su starke, traperice i Bape majice. To je japanska marka koja je hit u Americi

NACIONAL: Jeste li odjevni stil gradili prema glazbenim uzorima?

- Ma ne, ja već dosta dugo zapravo imam isti stil. To su starke, traperice i Bape majice. To je japanska marka koja je hit u Americi, njihovi dućani su proglašeni najboljima u New Yorku, L.A-u i Tokiju, a tu odjeću nose rapperi i skateri. Kod mene nema velike razlike između zimskog i ljetnog stila, jedina razlika je u obući, zimi nosim radničke čizme. Jer u New Yorku je zimi jako hladno i ceste su pune snijega i ne može se u normalnim cipelama ni hodati. A ljeti su to ili starke ili japanke. Moj stil se sveo na urbani funkcionalni minimalizam.

NACIONAL: Idete li u šoping centre u Zagrebu?

- Bio jesam, ali ne kupujem tamo, ne. To što nosim tu ni ne mogu kupiti, ja i dalje najviše odjeću kupujem u Americi, zapravo svi u obitelji jer je tamo sve tripot jeftinije, a da ne govorim o izboru. U Americi više nitko ne kupuje razvikane marke, zapravo cool marke su se stvorile unutar jeftinijih brandova. Prošle godine smo dosta bili u Beču i gledao sam tamo te dućane sa skupim dizajnerskim markama. To je moda kakvu

nigdje u zapadnom svijetu nisam vidio da itko više nosi, to je sve sad prilagođeno Rusima i Kinezima. Street fashion je postao glavna moda u svijetu, a to kod nas nosi mlađa rulja i sportaši, dok se drugi i dalje nose onako kako mi zamišljamo da izgleda neka talijanska moda. Talijani, pak, ne nose ništa od toga što mi kupujemo.

NACIONAL: Koji sat imate na ruci?

- To je stara čuka, čelični Rolex.

NACIONAL: Ali gitare su vam ipak najveća strast i imate skupocjenu kolekciju?

- Gitare su mi upotrebne. Ne volim ništa što moram skupljati samo da bih imao i pazio. Volim stvari koje upotrebljavam. Ne volim skupljati satove, inače najčešće nosim G-shock, to mi je najdraži sat, otporan je, dobar je.

NACIONAL: Cijela kolekcija gitara vam je sad u studiju, to je obnovljeni legendarni Sim studio?

- Ovaj studio je puno manja reinkarnacija originalnog studija u kojem smo bili partneri Smolec i ja, zvaao se SIM, što je bila skraćenica za Smolec - in der Muhlen. Bio je na Zelengaju i u 80-ima je bio zbilja kulturni studio u kojem smo snimili sve osim Riblje čorbe, Bajage i Električnog orgazma, svi ostali su snimali kod nas.

NACIONAL: Osim tetovaža i odijevanja, prepoznatljiviji ste po frizuri i bradici.

DVOGODIŠNJI ENGLESKI

BULLDOG Sumo zapravo je ljubimac Tominih kćeri Tarre i Maye, silno je prijateljski raspoložen i zaigran te uživa u zelenilu oko kuće

**ODAN APPLE
KOMPJUTORIMA**

prvi kompjutor, Apple IIe Tomo in der Muhlen nabavio je kao 14-godišnjak i otad je vjeran tom brendu, a posjeduje i iPhone i iPad

Što god se zanimljivo pojavi od sportova, ja to isprobam. Apsolutno najdraže mi je surfanje

→ - Bradu imam otkad mi je počela rasti. Jednom sam se obrijao pa mi je žena rekla da to nikad više ne napravim. Jedino što se mijenjalo je frizura, imao sam period kad sam imao dugu kosu do ispod ramena, pa bih obrijao glavu i tako u krug. Moja žena voli kad imam dugu kosu, a ja se pak puno bavim sportom i zato volim što kraću kosu.

NACIONAL: Strastveni ste ljubitelj ekstremnih sportova i borilačkih vještina?

- Što god se zanimljivo od sportova pojavi, ja to isprobam. Apsolutno najdraže mi je surfanje koje teško mogu prakticirati u Europi jer nema valova. Katastrofalno sam loš u surfanju, ali zbilja ga volim jer iziskuje minimalnu opremu, a na moru si. Najintenzivnije i već dugo se bavim jiu-jitsuom, prije sam se bavio karateom, te borilačke vještine sam uvijek volio i volim sve što je na moru. Ovoga ljeta sam kupio stand-up surf, to je surfanje kada stojiš i veslaš i to je fantastično kondiciono vježbanje. Zimi snowboardam, dugo sam to želio naučiti, ali kako sam jako volio skijati, teško mi je bilo zapustiti skijanje. Ali prije šest-sedam godina sam ipak odlučio i naučio snowboardati. To je puno lakše kad si mlad jer jako puno padaš pa je bolno, ali i to sam svladao i sad uopće više ne skijam, samo boardam. Puno mi je zabavnije i ugodnije. To je sport koji je slobodan, nema forme. A ja inače imam problem s autoritetom, tako da mi je drago sve što je bez pravila.

NACIONAL: Tko je zadužen za uređenje vašeg doma?

- Skupa Miriam i ja. Naša estetika je mješavina putovanja, posla,

uspomena. Imamo namještaja od mog pra-pradjeda i obitelji, preko novih modernih stvari, poklona, do stvari s putovanja, Miriam je živjela svuda po svijetu i ja isto, tako da se to sve nekako pomiješalo, stil je baš eklektičan.

NACIONAL: Niste ljubitelj automobila, ali zato su vam motori strast već godinama, koji sada imate?

- Imao sam Harleyja koji sam prodao i sad imam Exile, sličan je Harleyju, ali je custom napravljen motor, on je malo više hard-core i naporniji. I kad god nije kiša, to mi je glavno prijevozno sredstvo, auto nemam. Ljeti sam njime obišao cijeli Jadran, od Senja do Makarske, odem i do Ljubljane i Austrije. Motor mi također pruža priliku da se družim s ljudima koji nemaju veze s mojim poslom. Činjenica da radim puno s ljudima koji su mi prijatelji je super, ali to ujedno neminovno dovodi do toga da si stalno u poslu. Ovako se, kao motorist, družim s ljudima koje inače ne bih ni upoznao, ima ih od direktora do automehaničara, ljudi koji su mi zanimljivi jer mi daju bolju perspektivu za moj posao. Nama koji smo vezani uz marketing je često u poslu problem što počnemo živjeti život koji nema veze s ostatkom svijeta, a ostatak svijeta nam je klijent. Izgubi se dodir s realnošću.

NACIONAL: Kako izgledaju vaša druženja s prijateljima, jesu li to fine večere po kućama ili restoranima?

- Ne, ja recimo obožavam crna vina, ali nisam za neku pretjeranu šminku. Draže mi je provoditi vrijeme s ljudima koji su mi dragi, koje volim i koji su normalni, a ne po kriteriju love ili statusa.

NACIONAL: S obzirom na to da vam je supruga bila vlasnica yoga i pilates studija, pretpostavljam da zdravo živite i pazite na prehranu; tko u obitelji kuha?

- Mi smo oduvijek pažljivo jeli, makar potpuno drukčije no što bi si to ljudi možda zamislili. Jedemo puno mesa, ali jedemo kako se nekad jelo, to je neka moja filozofija, kako mi je baka kuhala. Pokušavam jesti svježe, domaće i uravnoteženo. Prije 30 godina nije bilo pekarnica na svakom uglu niti se jelo toliko kruha. Naravno, jedemo puno sirovog voća i povrća. Mi doma oboje kuhamo, kako je Miriam živjela 16 godina u Italiji, ona često kuha paste i talijansku kuhinju, a kako je Južnoamerikanka, ima i taj element, a oboje smo u Americi naučili puno kuhati orijentalne specijalitete.

NACIONAL: Na stolu vam je i tradicionalna američka kuharica.

- Sad u četvrtak je Dan zahvalnosti pa je zato američka kuharica u pripremi. Spremamo tradicionalnu thanksgiving večeru, nastavljam tu tradiciju zbog djece koja su na nju navikla.

NACIONAL: Koje ste još američke tradicije nastavili prakticirati u Hrvatskoj?

- Samo Dan zahvalnosti i Noć vještica, to su i jedini dani koje cijela Amerika slavi, budući da je multikulturalna i multireligiozna. Mi smo ih u Hrvatskoj održali zbog djece, ali mislim da je Dan zahvalnosti, neovisno o američkoj povijesti, lijepi blagdan, svima bi bilo potrebno da imaju jedan dan kad su zahvalni i kad je obitelj na okupu.

NACIONAL: Pozivate li goste na tu večeru, je li vašim prijateljima neobično da se to slavi usred Zagreba?

- Nije jer imamo prijatelje koji su iz Zagreba, ali su nam još i u Americi dolazili na thanksgiving večere, a imamo i prijatelje koji su kao i mi došli iz Amerike pa i sami to slave.